लोपः किन्त्वयं दोषः विघ्नन्ति रक्षांसि वने क्रतून्। गमहनेत्यादि
ना उपधालोपः होहन्तेरिति कुत्वं। किं क्रियतामिति चेदाह
तानि रक्षांसि द्विषतां वीर्य्यं सामर्थ्यं वीरेः स्वार्थिकण्यन्तादचो
यत् तस्य निराकरिष्णुः निराकरणशीलः अलङ्कृञित्यादिना
इष्णुच् तृणेढु हिनस्तु तृहेर्विधौ लोट्। एरुः रुधादित्वात्श्नम्।
तृणह इम् होढः ष्टुत्वं ढोढ इति ढलोपः सह लक्ष्मणेन लक्ष्मणेन
सह॥१९॥

आख्यदित्यादि॥ ततो मुनिराख्यत् कथितवान् वक्त्यस्यख्या भ०
लिपेतिङः उस्येचीत्यालोपः तस्य समाधेः शिवं कल्याणं तस्य
नृपस्य आख्यत् सम्बन्धविवक्षया षष्ठीत्यन्ये। तु शब्दो वाक्यभेदे
विषयद्योतकत्वे वा। रक्षांसि वने क्रतून् यज्ञान् विघ्नन्ति हन
गमेत्युङ्लोपः हनोह्नोघ्नः तानि रक्षांसि रामो लक्ष्मणेन सह
तृणेढु हन्तु तृहधकि हिंसे विधिनिमन्त्रणेति प्रार्थनायां गी तुपि
रुधादित्वात् दिवसु तुदरुधेति नण् तृह इन् पिद्धस्रे इति इन् हो
ढोभाविति हस्य ढः ढभात्तथोरिति तस्य धः ष्टुभिरिति धस्य ढः
द्रोद्रीति ढलोपः द्विषतां शत्रूणां वीर्य्यं निराकरोतीति ञिभ्राज
भू सहेति इष्णुः शीलार्थे वा इष्णुरित्यन्ये॥१९॥

स शुश्रुवांस्तद्वचनं मुमोह राजासहिष्णुः सुतवि
प्रयोगं। अहंयुनाथ क्षितिपः शुभंयुरूचे वचस्तापस
कुञ्जरेण॥२०॥

स राजा तस्य मुनेस्तद्वचनं शुश्रुवान् श्रुतवान् सन् सुत ज०म०